

מ"ת 21612/03/17 - מדינת ישראל נגד אדריס סלה

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 21612-03-17 מדינת ישראל נ' סלה(עציר)
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט יורם ברוזה
מבקשים מדינת ישראל ע"י עו"ד יסמין מור

נגד אדריס סלה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ראוף נג'אר
משיבים

החלטה

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום הנחזה להיות חמור ולפיו הוא מואשם בעבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 וכן תקיפה הגורמת לחבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
2. לא בכדי פתחתי החלטה זו במילה "נחזה", שכן לצערי, ולאחר שבית המשפט עבר על הראיות לעומקן, התגלתה תמונה עגומה של אכיפה בררנית וכן של מחדלי חקירה, שיש בהם לשנות את התמונה כבר עתה, בבקשה למעצר עד תום ההליכים ולהראות כי בפועל מי שנחזה להיות מתלונן הינו התוקף ולא הקורבן, וכי מדובר באירוע שבו המתלונן ועוד אחר שזהותו אינה ידועה תקפו את המשיב.
3. הכלל לגבי "אכיפה בררנית" הוא כי טענה זו (ככל יתר הטענות שעניינן הגנה מן הצדק) צריכה להתברר בתיק העיקרי ולא בתיק המעצר, וזאת למרות שיהיו מקרים (נדירים) בהם יהיה לעניין זה משקל גם בתיק המעצר.
4. בבש"פ 7148/12 **כנאנה נ' מ"י** (פורסם בנבו) מציינת כב' השופטת דפנה ברק ארז כי ישנם שלושה מקרים של "אכיפה בררנית":
  - 4.1 מצב בו מוגשים כתבי אישום נגד כל המעורבים אולם רק כנגד חלק מהמעורבים מוגשת בקשה למעצר עד תום ההליכים.
  - 4.2 כאשר לאחר חקירה מוגשים כתבי אישום רק כנגד חלק מהמעורבים (למרות שכולם נחקרו) - כאן האכיפה הבררנית הינה לגבי עצם הגשת כתב האישום ולא לגבי עצם בקשת המעצר.
  - 4.3 כאשר ישנו מעגל נרחב של מעורבים ורק חלק נחקרו והואשמו.
5. בעניין **כנאנה** לעיל, מפנה בית המשפט להחלטתו של כב' השופט מלצר בבש"פ 10307/07 **מדינת ישראל נ' לוזון** (פורסם בנבו) וקובע כי אין מניעה שטענה זו של אכיפה בררנית, כאשר היא עולה מתוך חומר הראיות, יתכן ותשמע גם בהליך המעצר למרות שישנן הגבלות פרוצדורליות לא קלות וקובע כי:-

"אם כן, דרך המלך להעלאת טענה של אכיפה בררנית עוברת בהליך העיקרי. אמנם, אין לשלול לחלוטין את העלאתה גם קודם לכן. ככלל, ניתן להעריך כי ברגיל המסגרת המתאימה לכך תהיה הליך העיון החוזר בהחלטת המעצר. עם חלוף הזמן מאז ההחלטה על מעצר עד תום ההליכים, ואגב התקדמות ההליך העיקרי, עשויות להצטבר בידי הנאשם ראיות שיכולות לשמש

אותו כבסיס לעיון חוזר בראי הטענה של אכיפה בררנית. יש לזכור, כי ככל שהבקשה לעיון חוזר מוגשת מן הטעם שנתגלו עובדות חדשות או שנשתנו הנסיבות, אזי היא אינה כפופה למגבלת זמן כלשהי וניתן להגישה תוך פרק זמן מהיר יחסית (בניגוד לעילה לעיון חוזר המנויה בסעיף 52(א) סיפא לחוק המעצרים ושעניינה "עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה"). כל זאת, כמובן, מבלי למעט מן האפשרות שהעלאת הטענה תתמרץ, במקרים מתאימים, את הרשויות להשלים את החקירה או לנקוט הליכים כנגד מעורבים נוספים (כלומר סעד "שלילי" להבדיל מסעד "חיובי")"

6. אולם במקרה שלפנינו לא ניתן שלא להתייחס לעניין זה ואפרט.
7. המשיב, אדריס סלה, הינו אריתראי, אזרח זר הנמצא כיום בתחומי מדינת ישראל עם רשיון שהייה, עברו כולל שתי הרשעות הראשונה הינה מינואר 2015 ועניינה איומים וכן תקיפה הגורמת חבלה של ממש (ת.פ. 17128-12-14) והשנייה הינה ממאי 2015 ועניינה הפרעה לשוטר במילוי תפקידו (ת.פ. 1065-03-15).
8. בכתב האישום שהוגש כנגד המשיב בתיק זה נטען כדלקמן:-
  - 8.1. ביום 4/3/17, בסביבות השעה 11:33, עת המתלונן (דודי יפרח) ישב בבית קפה הגיעה אליו ילדתו הקטינה בת ה-8.
  - 8.2. בשלב זה נטען כי המשיב החל לקלל את הילדה ואת אביה.
  - 8.3. עוד נטען כי המתלונן ביקש מהמשיב לחדול אולם זה לא עשה כן.
  - 8.4. לפיכך הרים המתלונן כיסא לכיוונו של המשיב, אולם כאשר אנשים בסביבתו אמרו לו שלא שווה לו להתעסק עם המשיב, הוריד את הכסא והלך עם רעייתו וילד נוסף לביתם.
  - 8.5. או אז ניגש המשיב והחל לתקוף, שלא כדין וללא הסכמה את המתלונן, תפס אותו בחולצתו, חנק אותו בעזרת שרוך של הקפוצ'ון אותו לבש המתלונן, לאחר שהמתלונן הצליח להשתחרר הרים המשיב מוט ברזל והיכה את המתלונן ברגלו וכן נשך את המתלונן.
  - 8.6. כתוצאה מכל זה נטען כי נגרמו למתלונן חבלות של ממש (נפיחות, שריטות, שטף דם באזור העין, סימני שפשוף, סימני נשיכה ועוד).
  - 8.7. בהמשך נטען כי בהיותם בתחנת המשטרה איים המשיב על המתלונן ועל ביתו והכל בנוכחות שוטרים.
9. עד כאן עובדות כתב האישום המצייר תמונה של אלימות קשה מצד המשיב ללא כל הצדק, כתב אישום שריח חזק של מעצר עד תום ההליכים נודף ממנו.
10. המאשימה הפנתה בטיעון לפני ביום 14/3/17 לכתב האישום וכן לעדויות שבתיק, טענה כי ישנם עדים אובייקטיביים המעידים לגבי המעשה, כי מדובר בתקיפה חמורה שנעשתה לעיני ילדה קטנה הסובלת מבעיה רפואית וכן טענה כי המעשים נעשו תחת השפעת אלכוהול.
- לפיכך טענה המאשימה לקיומן של ראיות לכאורה וכן עילת מעצר של מסוכנות, ומאחר ומדובר בדייר רחוב אריתראי הרי שלא ניתן לשקול שחרור לחלופה ויש להורות על מעצרו עד תום ההליכים.
11. ב"כ המשיב טען כי אין כל ראיות בתיק זה, מתחילת הדרך רואים אכיפה בררנית והפליה בין הנאשם לבין המתלונן.
  - 11.1. המתלונן עוכב, נחקר באזהרה ושחרר כבר בתחנה עוד בטרם המשיב נחקר מנגד המשיב

נעצר כאמור ורק נגדו הוגש כתב אישום.

- 11.2. ב"כ המשיב הצביע על סתירות בעדויות וכן בכתב האישום שמתאר בסעיפים 4 ו- 5 שתי סיטואציות שונות.
- 11.3. ב"כ המשיב הפנה לכך שהמטרה לא ביקשה לאמת את גרסתו של המשיב, לא ביצעה בדיקות טביעות אצבע וכן DNA על מוט הברזל (אשר המשיב טען כי המתלונן הביא ובתחילה חבט המתלונן בנאשם), ומנגד כלל לא חשבה לבחון את גרסת המתלונן אותה קיבלה ללא כל הרהור או פקפוק.
- 11.4. כמו כן טען ב"כ המשיב כי בסיוור אותו ערך במקום ניתן לראות מצלמות רבות שכלל לא נבדקו על ידי המשטרה.
12. לסיכום כל זאת ביקש הסנגור כי המשיב ישוחרר בערבות עצמית בלבד ולכלל היותר בצירוף הפקדה מינימאלית, שלא תהווה תנאי לשחרור, שכן אין בידו כעת את הממון לצורך הפקדה ועליו לעבוד כדי לגייס הכספים.
13. המדינה טענה כי לא בוצעה בדיקת טביעות אצבע מאחר והמתלונן אישור כי אחז במוט במהלך המאבק ועל כן גם לא בוצעה בדיקת DNA. לגבי המצלמות, בתיק החקירה ישנו מזכר על כי לא נמצא מצלמות זולת בית הקפה ושל העיריה (ועל כך בהמשך).

הראיות בתיק:-

14. בהתאם לתיק החקירה, התלונה הראשונית התקבלה מנהג מונית בשם משה אשר התקשר, בשיחתו למוקד 100 (אשר תומללה וההקלטה נשמעה על ידי) מדווח המודיע בשעה **11:33** כי הוא רואה אזרח סודני עם קפוצ'ון צהוב המרביץ לאנשים, לא מציין כי היו כלי תקיפה במקום כן מציין כי במקום היו ילדים.
15. ניידת משטרה מגיעה למקום (לא רשומה שעת ההגעה) השוטרים מדווחים כי במקום עיכבו את המשיב כאשר הוא אחוז מוט ברזל ומנסה להכות את המתלונן.
16. גרסתו של המתלונן - לשוטרים במקום - הייתה כי הלך עם בתו לקנות דבר מה בקיוסק, המשיב החל לקלל אותו ואת הילדה ואז לתקוף אותו, המשיב עוכב במקום והמתלונן נסע לתחנת המשטרה להגיש תלונה.
17. יצוין כי הן המתלונן והן המשיב היו חבולים לפי תיאורי השוטרים.
18. המשיב מעוכב בשעה 12:26 בחשד לתקיפה הגורמת חבלה של ממש ומובא לתחנה בשעה 12:35, בתיק ישנו אישור כי בשעה 13:06 גם המתלונן מעוכב בתחנת המשטרה בחשד לתקיפה הגורמת חבלה של ממש.
19. בשעה 15:48 נחקר המתלונן **באזהרה**, אולם המתלונן נחשד בחשד ל"תקיפה סתם" (בשונה מדו"ח העיכוב) גרסתו הינה כדלקמן:-
- 19.1. לדבריו הלך עם בתו בת השמונה לשתות קפה.
- 19.2. כאשר עבר ליד קפה "פינתי" היה במקום המשיב אשר מוכר לו כמקבץ נדבות ומבקש לשתות בירה מבקבוקים שאנשים משאירים לו.
- 19.3. המשיב החל לקלל אותו ואת הילדה, הוא התעלם והמשיך.

- 19.4. הוא נכנס לקפה, קנה לו קפה ולילדה משחק, ביקש לחזור הביתה ואז המשיב קפץ עליו ונתן לו אגרוף בפנים.
- 19.5. הוא ניסה להדוף אותו שלא ירביץ לו, אך המשיב לא חדל, ניסה לחנוק אותו בעזרת השרוך של הקפוצ'ון ולפתע היה בידו של המשיב מוט ברזל והוא חבט בעזרתו במתלונן.
- 19.6. **המתלונן הכחיש כי גרם חבלות למשיב, מציין כי הוא רק דחף את המשיב.**
- 19.7. המתלונן מציין כי היו במקום עדים שיכולים לתמוך בגרסתו.
- 19.8. הכחיש כל קשר עם המשיב, טען כי כאשר המשיב קילל אותו, התעלם והמשיך ללכת, מאשר כי יש במקום מצלמות ומבקש ללכת לבדיקת רופא.
20. החקירה מסתיימת בשעה 16:20 והמתלונן נשלח לביתו (בשעה 16:45 הוא כבר נבדק המרפאת "טרם")
21. המשיב נחקר רק בשעה 18:14 דקות (לפי הרישומים המתוירים למתורגמן לערבית) הוא הוזהר כי הוא חשוד בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ומסר סיפור שונה:-
- 21.1. לטענתו הוא היה שיכור ושמח כאשר לפתע המתלונן תקף אותו, נתן לו סטירות, החזיר את הילדה הבוכה הביתה ואז חזר המתלונן עם מוט ברזל והיכה אותו.
- 21.2. מאשר כי שתה אלכוהול.
- 21.3. מסר כי הוא גר בכתובת אותה מסר באשדוד אם כי אח"כ אמר שהוא חסר בית.
- 21.4. מכחיש כי החזיק מוט ברזל בידו והציע כי יבדקו המצלמות.
- 21.5. אישר כי מכיר בפנים את המתלונן, אולם לא בשמו, מציין כי יכול להיות שהמתלונן גר בקרבת מקום שכן הלך עם הילדה ומהר חזר בלעדיה (לאחר מכן טען כי הכוונה הייתה שראה אותו במקום קודם לתקיפה).
- 21.6. טוען כי המתלונן הרביץ לו בלי סיבה. מכחיש כי קילל את הילדה.
- 21.7. מציין כי לאחר שהמתלונן תקף אותו הוא אמר למתלונן שאם הוא גבר שיחזור בלי הילדה, ואכן המתלונן (לפי גרסת המשיב) לקח את הילדה וחזר עם מוט ברזל והיכה אותו.
- 21.8. מראה לשוטר את החולצה הקרועה שלו (דבר זה לא מצויין בעדות אולם נראה במפורש בסרט בו מוקלטת החקירה). אומר כי הוא לא הרביץ חזרה למתלונן עד שזה החל לחבוט בו עם מוט הברזל, טוען כי פעולות אלו היו הגנה עצמית.
22. ביום 5/3/17 הובא בפני המשיב לראשונה בתיק מ"י 7403-03-17.
- כבר בהחלטה זו הבעתי תמיהה על כי אין בתיק כל מסמך לגבי הטיפול אותו קיבל המשיב לחבלותיו אשר הופיע בפני כאשר ניכר כי קיבל טיפול רפואי (יצויין כי בהמשך הוכנס לתיק החקירה המסמך מבית חולים ברזילי משעה 3:18 לפנות בוקר - המעיד כי רק אז טופל המשיב!!!).
- לאור דרך התנהלות החקירה והעובדה שהמשטרה מצאה לנכון לשחרר את המתלונן ללא תנאים - למרות שבאותו שלב הראיות בתיק נגדו ונגד המשיב היו זהות - הוריתי על שחרורו של המשיב.
23. ערר שהוגש על ידי המדינה (עמ"י 10199-03-17) התקבל וכב' השופט משניות הורה על מעצרו של המשיב לצרכי חקירה וזאת עקב דו"ח השוטרים, עברו של המשיב ושתית האלכוהול ולמרות שכאמור מדובר באלימות הדדית לכאורה.
24. המדינה המשיכה לגבות עדויות:-

- 24.1 ראשית נחקר ביום 5/3/17 נהג המונית שהזמין משטרה, משה לוי, לדבריו ראה את בחור סודני "קורע" במכות את המתלונן. ציין כי במקום היו הילדה וכן אשתו של המתלונן (שעמדה בצד עם הילדה), לדבריו לא ראה את המתלונן מגיב ואינו יכול לזהות את התוקף, ציין כי עזב לפני הגעת השוטרים. העד נחקר במקום התקרית.
- 24.2 כמו כן נחקר אדם בשם "גבי אלמקייס" אשר עובד בבית קפה סמוך, הוא טוען כי ראה את המתלונן עובר במקום עם אשתו וילדה קטנה, או אז המשיב החל לקלל והתפתח ויכוח בין המתלונן למשיב. **העד מציין כי ראה את המתלונן מרים כיסא ורץ לכיוון המשיב, ואז הפרידו ביניהם.**
- העד מציין כי אח"כ המשיב רץ לכיוונו של המתלונן אשר ביקש מאשתו ומהילדה לעזוב את המקום ויותר מזה הוא לא ראה שכן לא יצא מהקפה. **לטענתו המתלונן ניסה לפגוע במשיב ללא הצלחה והמשיב קפץ עליו וחנק אותו.**
- יצוין כי עד זה מזכיר כי המשיב מרבה להיות במקום ועושה במקום בלאגן.
- 24.3 עדה נוספת מאותו בית קפה ציינה כי לא ראתה דבר רק שמעה צעקות.
- 24.4 כל העדויות הללו נגבו במקום האירוע.
- 25 ביום 5/3/17 נגבתה הודעה מאשת המתלונן, וכאן החל הסיפור להשתנות:-
- 25.1 לטענתה היא הייתה עם הילדה והתינוק והם הלכו לכיוון המתלונן שישב ושתה קפה.
- 25.2 הילדה רצה לאבא שלה, ובדרך (עוד בטרם הגיע) החל המשיב לקלל את הילדה.
- 25.3 המתלונן ראה זאת והחל מעיר למשיב, התפתח ויכוח, המתלונן הסתובב ללכת והמשיב לפתע נתן לו אגרוף.
- 25.4 אנשים החזיקו את המשיב והיא ובעלה פנו לביתם, אולם המשיב החל ללכת אחריהם ולקלל אותם.
- 25.5 היא עלתה הביתה עם הילדים ובעלה נשאר למטה, ולאחר מספר דקות הגיעה המשטרה.
- 25.6 היא שמעה מבעלה שהוא המשך לקבל מכות מהמשיב כולל באמצעות מוט הברזל (אך לא ראתה זאת).
- 25.7 הילדה לטענתה ראתה רק את האגרוף הראשון, מאחר והיא סובלת מבעיה רפואית הגורמת לה להתנפח כתוצאה מלחץ היא עלתה איתה הביתה, ועד עתה הילדה בחרדות.
- 26 כפי שניתן לראות, עדות האישה שונה לחלוטין מכל העדויות, היא מציינת אירוע שונה לחלוטין, לשיטתה המתלונן שתה קפה בישיבה, כאשר הבת שהייתה איתה רצה לכיוונו ואז החל המשיב לקלל אותה. לשיטתה הבעל חטף אגרוף סתם, כמו כן טענה כי הילדים והיא עלו למעלה ולא ראו דבר (למרות שיתר העדים ממקמים אותם בזירה).
- 27 ביום 7/3/17 התקיים דיון נוסף בפני בתיק מעצר הימים, בדיון זה ציינתי כי התמונה העולה מהעדויות עד עתה היא של תגרה הדדית ופחות של תקיפה וכי האלמנט הפיזי החל במתלונן (והכוונה הייתה להרמת הכסא), אולם לאור המסוכנות שנקבעה על ידי בית המשפט המחוזי כאמור מעצרו של המשיב הוארך.

28. ביום 7/3/17 נחקר בשנית המתלונן, הפעם בחשד לתקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה כשהעבריין מזויין וכן תגרה במקום ציבורי.

28.1. הוא הכחיש כי הוא תקף וטען כי הוא רק הגן על עצמו.

28.2. אשתו לקחה את הילדה ואת הילד הקטן.

28.3. **לטענתו בחיים לא נגע במשיב.**

28.4. הכחיש כי המשיב אמר לו שייקח את הילדה הביתה ואם הוא גבר שיחזור בלעדיה.

28.5. הוא טוען שמי שהביא את המוט ומי שחבט בו זה המשיב. אין לו מושג איך נגרמו חבלות למשיב.

28.6. **מכחיש כי רדף אחרי המשיב עם כסא.**

28.7. הוסיף כי המשיב איים על הבת שלו בתחנת המשטרה.

29. המשיב גם נחקר ביום 7/3/17, וחזר על גרסתו ולפיה המתלונן הרביץ לו, הלך עם הילדה לבית ואז חזר עם מוט הברזל.

29.1. מצוין כי כאשר הובאו לתחנה, המשיב הובא בצד בעוד המתלונן ישב עם השוטרים שנתנו לו סיגריה ושחררו אותו.

29.2. מכחיש כי איים על הבת של המתלונן.

29.3. מאשר כי הכה את המתלונן, חנק אותו ונשך אותו והכל מתוך צורך להתגונן.

30. כמו כן נערך עימות בין המתלונן למשיב, אציין מצפיה בעימות סבור אני כי אין לו כל ערך, השוטר מונע מהמשיב להגיב בזמן אמת. דרך ביצוע העימות הטון וההתנהלות כלפי המשיב הם חד צדדים לכל אורכו, והמתלונן לא הוזהר כלל ועיקר קודם לכן רק המשיב.

31. ביום 8/3/17 ניגשת המשטרה בשנית לבית הקפה, למר גבי אלמקייס, אשר משנה כעת את עדותו, לדבריו אכן המתלונן הרים כסא על המשיב אולם כאשר עוברים ושבים העירו לו שלא כדאי להסתבך הניח את הכסא והלך משם.

אחרי מספר דקות לפתע ראה את הסודני מכה את המתלונן במוט ברזל (כאשר בעדות הראשונה הוא נשאל על כך ומכחיש כי ראה את המוט בידי מי מהצדדים).

32. ביום 8/3/17 נגבתה הודעה נוספת מאשת המתלונן שהכחישה כי בעלה כלל הרים כיסא על המשיב.

33. לכאורה מדובר בסתירה בין העדויות שיש בה כדי לכרסם בעוצמתן, האם המתלונן הלך לקנות קפה כגרסתו או ישב בבית הקפה כגרסת רעייתו ובתו רצה אליו? האם הילדים והאישה היו במקום וראו הכל או שהם עלו עם האישה ולא ראו כלום? מדוע גבי אלמקייס משנה את עדותו הן לגבי הכסא והן לגבי מוט הברזל? האם מישהו דאג לדבר איתו?

34. אמרתי רק לכאורה שכן בתיק זה ישנן ראיות נוספות, אשר יש בהן להכריע בלא מעט מהשאלות הללו, ולהביא לידיעתנו עובדות חדשות.

35. אלו הן ההקלטות של מצלמות בבתי קפה מסביב שנמצאות בתיק החקירה (יצוין כי ישנו גם סרטון של מצלמות העיריה, בית המשפט ניסה לצפות בהן ללא הצלחה שכן הם הציגו תמונה סטטית).

36. בתיק יזנו מזכר צפיה החתום על ידי רס"ב קונסטנט לוין, עקב חשיבות העניין יש מקום לצטט מזכר זה ככתבו וכלשונו:-

"היום ביצעתי צפיה במצלמות של בית קפה "פינתי" במרכז מסחרי ב' באשדוד מתאריך 4.3.17 מדובר בצילומים של לטוש מצלמות (השיבוש במקור - י.ב.)."

מצלמה מס' 1 מצלמת בתוך העסק ואת אזור הקופה. בשעה 11:38 ניתן לראות את הבעלים של בית קפה יוצא החוצה בפתאומיות ואחרי כדקה חוזר בחזרה מאחורי הקופה.

מצלמה מס' 2 מצלמת את אזור השולחנות וחלק מהרחבה לכיוון חניה. ניתן לראות בחור לבוש קפוצ'ון צהוב ניגש לשולחנות ואז עוזב את המקום. לא ניתן לזהות את פניו. בשעה 11:38 ניתן לראות את יושבים על השולחנות קמים על הרגליים ומסתכלים לכיוון כללי צפון-מערב, כיוון החניה ומעבר של כלי רכב. לאחר מכן ניתן לראות התקהלות של אנשים באזור, אך לא מעבר לכך. אחרי כשתי דקות אנשים חוזרים לשבת במקומם. לא ניתן לראות את האירוע.

מצלמה מס' 3 מצלמת אך ורק את איזור השולחנות - לא רלוונטית לאירוע" (ההדגשה שלי י.ב.).

37. לא הייתי מוצא לנכון לצטט את המזכר, אלמלא העובדה הפשוטה, המזכר אינו מתאר נכון את אשר רואים במצלמות כלל ועיקר.

38. יתרה מזאת, צפייה בסרטונים מגלה כי הגרסה היחידה הנכונה, שתואמת את אשר רואים במצלמות, היא גרסת המשיב.

38.1 במצלמה מס' [1] ניתן לראות כיצד במקום עובדים שלושה (בחור מבוגר, בחור צעיר עם משקפי שמש ובחורה) בסביבות השעה 11:27 יוצא לפתע הבחור המבוגר הבחורה והבחור עם משקפי השמש צופים בכל אשר מתרחש בחוץ ואז הבחורה יוצאת, הבחור עם משקפי השמש נותר בפנים (קובץ 20170304112742).

38.2 במצלמה מס' [2] (קובץ 20170304112355) חותמת הזמן מעט שונה, ומיקומה הינו מאחורי הדלפק. בקובץ זה ניתן לראות בשעה 11:27:41 כי המשיב עומד ומתנהל דין ודברים בינו לבין המתלונן שהולך עם בתו, לפתע המתלונן אוחז בכסא רץ לכיוון המשיב, מניף את הכסא פעמים לכיוון המשיב (מצד ימין ואח"כ מצד שמאל) ומטיח את הכסא במשיב וממשיך לחבוט בו כאשר המשיב מתגונן.

38.3 עוד ניתן לראות כי אנשים מפרידים בין המתלונן למשיב, המתלונן חוזר לבתו והולך עימה ואילו עובר אורח אחר ניגש לפתע וחובט במתלונן ללא כל סיבה מספר פעמים (11:28:50) וזאת לאחר שהמשיב צועק לכיוון המתלונן (יצוין כי לפני כן המשיב מחזיר את הכסא לבית הקפה וכי שלושת עובדי בית הקפה וכן היושבים שם צופים בכל האירוע מקרוב).

38.4 המשיב מסולק מהמקום בעקבות החבטות של אותו עובר אורח, הוא הולך לכיוון נגדי מכיוון הליכת המתלונן.

38.5 יצוין כי גם במצלמה מס' [3] (אשר נרשם על ידי השוטר כי אינה רלוונטית) רואים בקובץ עמוד 7

20170304112729 את כל האירוע (אם כי מזווית קצת שונה ובחותמת זמן שונה במקצת).

39. מהקלטות, ניתן ללמוד מספר דברים כאמור:-
- 39.1. גרסת המשיב לאירוע היא הגרסה הנכונה.
- 39.2. גירסאות המתלונן ורעייתו לא רק שלא תואמות אחת את השניה, הן אינן תואמות את הקלטות.
- 39.3. עובדי ויושבי בית הקפה ראו הכל, והעדויות שניתנו במשטרה אינן נכונות.
- 39.4. דו"ח הצפיה אינו נכון, לא ברור האם הצפיה בו נעשתה באופן רשלן ג דא או יותר מזה.
40. כפי שניתן לראות בקלטות, וכפי שהמשיב העיד, היה דין ודברים בינו לבין המתלונן וזאת כאשר המתלונן הולך ברחוב עם בתו.
41. לפתע **המתלונן** אוחז בכסא ורץ עימו לכיוון המשיב, הוא מניף אותו לעברו בכוונה לפגוע בו פעמיים, ואז מכה אותו באגרופים כאשר המשיב מתגונן - בניגוד לגרסת המתלונן ובדיוק כפי שהמשיב מתאר
42. מהלך כל הארוע הזה כדקה בה המתלונן תוקף והמשיב מתגונן כאמור.
43. המתלונן החל בתקיפה, הוא תקף בעזרת כסא, הוא תקף באגרופים ואז הוא הלך עם הבת שלו כאשר המשיב נשאר במקום.
44. המתלונן אינו יושב בבית קפה (כגרסת אשתו) וגם אינו קונה קפה (כגרסתו) אשתו ובנו התינוק כלל לא נראים במקום.
45. בשלב זה כאמור אדם שלישי מכה את המשיב ומגרש אותו לכיוון הפוך מכיוון הליכת המתלונן, כיצד אם כן המתלונן עקב אחריו.
46. יש בסרטון זה בכדי לשמוט את הקרקע מתחת לגרסת אשת המתלונן:-
- 46.1. היא בכלל לא במקום.
- 46.2. לטענתה בעלה קם מהכסא, אבל רואים שהוא בכלל הולך ברחוב.
- 46.3. לטענתה הם התרחקו והמשיב הלך אחריהם רק שבקלטות בעלה הולך לכיוון אחד והמשיב לכיוון שני.
- 46.4. לטענתה בתה ראתה רק שאביה מקבל אגרוף אבל בקלטות רואים את הבת צופה באב מפליא את מכותיו במשיב.
- 46.5. כאשר משווים עניין זה להודעת המודיע למוקד 100, אשר מציין כי הילדים רואים את המשיב מכה את המתלונן וכאשר ברור כעת כי מדובר בשלב השני של המאבק (לאחר האירועים שמתועדים בסרטון) מבינים כי גם גרסתה ולפיה היא עלתה עם הילדים הבייתה אינה נכונה.
- כבר בשלב זה ניתן לקבוע כי אין כל משקל לעדות זו של האישה ולא ניתן לקבלה בשלב זה.
47. עובדי בית הקפה ראו הכל, האם אלו הם העדים שנחקרו? ואם לא אלו העדים למה לא חקרו אותם? למה לא איתרו את יושבי בית הקפה אשר יושבים וצופים מבלי לנקוף אצבע (בניגוד לחוק **לא תעמוד על דם רעך**, התשנ"ח - 1988)
48. גם החזרה של מר אלמקייס מעדותו לגבי הכסא מעלה חשד כי דאגו לסדר עניין זה, והרי העדות נגבתה

במקום, העניין כלל לא נבדק ומעלה חשש כבד לשיבוש חקירה.

49. הדיווח למשטרה היה בשעה 11:33, הארוע במצלמות בשעה 11:27, מדוע השוטר מציין ארועים שהיו ב11:38? הרי לכאורה כבר הכל היה מאחורינו?
50. השוטר מציין שרואם במצלמה [2] את המשיב מסתובב במקום, כיצד זה הוא לא מציין שרואים אותו חוטף מכות?
51. מדוע החליט מי שהחליט שמצלמה מס' [3] לא רלוונטית, כאשר רואים בה את כל האירוע כולל את המשיב מחזיר את הכסא למקום, וצועק אחרי המתלונן בטרם הוא מגורש במכות על ידי אדם שלישי?
52. איש לא חקר מי הוא אותו אדם שלישי שרואים אותו בא ולפתע מתחיל לחבוט במשיב.
53. לא ניתן להתייחס לדו"ח הצפיה בקלטות העיריה שכן כאמור הקלטות לא נפתחו במחשב בית המשפט, יש בכך גם להטיל צל כבד על הקביעה כי אין מצמות נוספות במקום.
54. למעשה מהקלטות עולה, כי לא מדובר "רק" בכרסום קל בראיות, מהקלטות עולה במפורש כי כל הראיות כנגד המשיב אינן מהוות ראיות לכאורה ואין להן כל בסיס.
55. העדות היחידה המתיישבת עם הקלטות היא עדות המשיב עצמו, אשר אומנם מאשר כי תקף את המתלונן אולם זאת רק בתגובה לתקיפתו שלו על ידי המתלונן.
56. אכן, הודאתו של המשיב וכן העובדה שישנו מזכר של השוטרים על כי החזיק בידו את מוט הברזל וניסה לחבוט במתלונן, יכולים אולי להוות חשד סביר כנגדו.
57. אולם, אנו עוסקים בבקשה להורות על מעצרו של המשיב, ועלינו לקבוע האם יש ראיות לכאורה כנגדו.
58. לא ניתן לקבוע זאת כאשר יש בידנו קלטות כה ברורות, עדויות שברור כי אינן נכונות, מתן משקל לעדות המתלונן, אשתו ויתר העדים יכולה להעשות רק אם בית המשפט מתעלם מהסרטון.
59. גם אופי הפגיעות של המשיב במתלונן הינן הגנתיות באופיין (נשיכה וחנק), ואילו פגיעותיו של המשיב כפי שתועדו גם בפרוטוקול בתיק מעצר הימים מתאימות לחבטות בראש מכסא/מוט ברזל.
60. תיק זה מעלה שאלות קשות של אכיפה בררנית וכן של מחדלי חקירה כבר בשלב זה של המעצר, אשר עולים על פני הדברים.
61. ועל כן, גם אם יש מקום, אולי, לקבוע כי בסופו של דבר המשיב גם הוא תקף וגרם חבלה, כי מדובר במי שאינו אזרח המדינה ומי שלא עובד בצורה סדירה, מדובר במי שישנו חשש כי ימלט מהדין וכי עברו מצביע על מסוכנות, הרי שלאור כל אשר קבעתי לעיל לא ניתן להורות על השארתו במעצר כאשר מהראיות עולה כי הוא היה הקורבן של תקיפה מצד המתלונן ואחרים בהתחלה.
62. מעצר מטבע הדברים כרוך בשלילת חירותו של אדם עוד בטרם נקבעה אשמתו, החלטת מעצר לעולם תתבסס על ראיות לכאורה, ראיות אשר לא תמיד בסיומו של ההליך המשפטי יובילו להרשעה.
63. החלטת מעצר אינה החלטה עונשית, מטרתה הינה למנוע מהעצור לסכן את הציבור, לשבש הליכי משפט, להתחמק מהדין והיא נקבעת לפי עובדות המקרה, הראיות שבפני בית המשפט וההלכה הפסוקה.
64. הדרך בה המתלונן וכל יתר העדים בחרו לשנות את דרך התרחשות הדברים יש בה בכדי למנוע מלקבל

את טענתם בדבר קללות של המשיב כלפי המתלונן ובתו כטריגר שהחל את האלימות.

65. לסיכומו של דבר, מחדלי החקירה, האכיפה הבררנית והכרסום הכבד בראיות, והכל כפי שפורט לעיל, מובילים לתוצאה ולפיה לא ניתן להורות על מעצרו של המשיב ויש להורות על שחרור.

66. כמו כן, יש לקחת בחשבון את מצבו הכלכלי של המשיב ואין כל מקום להטלת פקדון כספי ו/או ערבות צד שלישי, אשר יש בהם בכדי להותיר את המשיב במעצר שכן אין ביכולתו לגייס אותם.

67. לפיכך מצאתי לנכון להורות על שחרורו של המשיב בכפוף לחתימה על התחייבות עצמית בסך ₪ 1,000 על כי יתייצב לכל חקירה/הליך משפטי ו/או לריצוי עונשו ככל שייגזר.

68. יש להעביר החלטה זו לעיונו של ראש משרד החקירות במרחב לכיש.

69. התיק יקבע בפני כב' השופטת טל לחיאני שהם בהתאם ליומנה.

ניתנה היום, י"ז אדר תשע"ז, 15 מרץ 2017, בנוכחות הצדדים.